

РЕШЕНИЕ

№ 166

гр. Плевен, 25.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, II ВЪЗ. ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на пети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВЕСЕЛА ЛЮБ. САХАТЧИЕВА

Членове: ТАТЯНА Г. БЕТОВА
КРАСИМИР ИВ. ПЕТРАКИЕВ

при участието на секретаря МИХАЕЛА ИВ. ИВАНОВА
като разгледа докладваното от КРАСИМИР ИВ. ПЕТРАКИЕВ Въззивно гражданско дело № 20234400500135 по описа за 2023 година

Производство по чл.258 и следващите от ГПК.

С Решение № 4/03.01.2023 г., постановено по гр. дело № 1831/2022 г. по описа на Плевенски районен съд, съдът е осъдил на основание чл.410 ал.1 т.3 от КЗ Община Плевен, с адрес гр.Плевен, ***, ЕИК *** да заплати на Застрахователно еднолично акционерно дружество “Булстрад Виена Иншурънс Груп” ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление на дейността: град София, район “Триадица”, ***, с пълномощник по делото адв.П. И. А. от АК-Плевен, съдебен адрес за призоваване, връчване на книжа и съобщения: гр.Плевен, ***, адв.П. А. сумата 299,96лв., представляваща платено застрахователно обезщетение застрахователна преписка /щета/ №470421212156664 /референтен №50-06000- 1739/21/ по описа на „ЗЕАД “Булстрад Виена Иншурънс Груп” ЕАД, на основание застрахователна полица №4704210500002159/ 25.08.2021г. по имуществена застраховка „Булстрад Каско Стандарт”, за причинени увреждания на застрахован лек автомобил марка “SEAT”, модел “CUPRA FORMENTOR MY21”, рама № VSSZZZKMZMR033367, с рег.№ EH0768 KX, при ПТП реализирано на

01.11.2021г. на общински път в град Плевен, бул.”Александър Малинов”, ведно със законната лихва върху тази сума от датата на предявяване на иска - 05.04.2022год., до окончателното плащане на сумата.

Осъдил е на основание чл.78 ал.1 от ГПК Община Плевен, с адрес гр. Плевен, пл. ***, ЕИК *** да заплати на Застрахователно еднолично акционерно дружество “Булстрад Виена Иншурънс Груп” ЕАД, ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление на дейността: град София, район “Триадица”, *** разноси по делото в общ размер 750,00 лв.

Осъдил е на основание чл.219 ал.1 от ГПК вр. чл.50 от ЗЗД „Водоснабдяване и Канализация“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр.Плевен, ул.*** да заплати на Община Плевен, с адрес гр.Плевен, пл. ***, ЕИК *** сумата от 299,96 лв., представляваща присъдена имуществена щета на Застрахователно еднолично акционерно дружество “Булстрад Виена Иншурънс Груп” ЕАД, ЕИК ***, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба - 05.04.2022 год., до окончателното ѝ изплащане.

Осъдил е на основание чл.78 ал.1 от ГПК „Водоснабдяване и Канализация“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. Плевен, ул. *** да заплати на Община Плевен, с адрес гр. Плевен, пл. ***, ЕИК *** разноси по делото в размер 50,00 лв.

Решението е постановено при участие на трето лице помагач на ответника - „Водоснабдяване и Канализация“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. Плевен, ул. „Сан Стефано“ №25.

Постъпила е въззивна жалба от „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД – гр. Плевен – трето лице – помагач в първоинстанционното производство, в която се моли, да бъде отменено решението на Плевенски районен съд, като незаконосъобразно и неправилно. Първоинстанционният съд не е взел предвид разпоредбите на Параграф 1 т.3 от ДР на Закона за пътищата, което води до порочност на постановеното решение.

Въззивникът навежда доводи, че на основание чл.3 ал.1 от Закона за движение по пътищата и чл.31 от Закона за пътищата, капакът на канализационната шахта не е нито собственост на „В и К“ ЕООД – гр. Плевен, нито се намира под надзора на дружеството. Отговорност изцяло на

Община – гр. Плевен като собственик на пътя е да го поддържа в изправност, включително и капакът на канализационната факта да не е повдигнат, както е описано в т.2 от заключението на вещото лице и в показанията на свидетелката Е. М..

„В и К“ ЕООД – гр. Плевен не е извършвало действия, с които да нарушава целостта на пътната инфраструктура, поради което няма законово основание да се изисква от дружеството възстановяване на същата.

Въззивникът моли Окръжния съд, да отмени първоинстанционното решение, като незаконосъобразно и неправилно. Претендира и направените деловодни разноски.

В законоустановения срок е постъпил писмен отговор от въззиваемия Община – гр. Плевен, който счита въззивната жалба за неоснователна, необоснована и недоказана.

Според въззиваемата Община – гр. Плевен, на дружеството „В и К“ ЕООД, в качеството му на оператор /оператор на услуга по водоснабдяване и/или канализация/ е възложено оперативно управление на водоснабдителната и канализационната система, да я поддържа в съответствие с техническите изисквания и с изискванията за опазване на околната среда, да разработва програми и да провежда мероприятия за откриване на течове. Операторите са длъжни да поддържат водоснабдителната и канализационната система в съответствие с техническите изисквания, с изискванията за безопасност при работа и с изискванията за опазване на околната среда. В този смисъл, „В и К“ оператор е материалноправно легитимиран да отговаря по предявените иски за вреди от „В и К“ съоръжение в обслужваната от него обособена територия, след като то е под негов изключителен надзор.

Въззиваемият Община – гр. Плевен моли, да бъде потвърдено изцяло първоинстанционното решение, като законосъобразно и правилно, като се отхвърли изцяло подадената въззивна жалба, като неоснователна, необоснована и недоказана. Претендира в полза на Община – гр. Плевен направените деловодни разноски, както и юрисконсултско възнаграждение на основание чл.78 ал.8 от ГПК в размер на 300,00 лв.

Постъпил е писмен отговор и от ЗЕАД „Булстрад Виена Иншурънс

Груп“ ЕАД – гр. София чрез пълномощника – адв. П. А. от Адвокатска колегия – гр. Плевен.

Въззиваемият ЗЕАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ ЕАД – гр. София намира решението на първоинстанционния съд в частта, в която Община – гр. Плевен е осъдена да му заплати посочените суми и разноски за правилно, законосъобразно и обосновано, доколкото първоинстанционният съд правилно е установил фактите по делото и е извел правно-обосновани изводи относно отговорността на ответната Община.

Моли Окръжния съд, да отхвърли въззивната жалба, като неоснователна и да потвърди обжалваното решение на Плевенски районен съд в частта, с която е осъдена Община – гр. Плевен да заплати посочените в тази част на решението суми и разноски. Претендира направените разноски пред въззивната инстанция.

В съдебно заседание, въззивникът „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД – гр. Плевен чрез процесуалния си представител – юрк. Е. У. моли, да бъде уважена въззивната жалба и да се присъдят направените деловодни разноски.

В съдебно заседание, въззиваемият ЗЕАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ ЕАД – гр. София чрез процесуалния си представител – адв. С. Г. от Адвокатска колегия – гр. Плевен моли, да бъде отхвърлена въззивната жалба и да се потвърди решението на Районен съд – гр. Плевен, като правилно и законосъобразно. Претендира направените разноски за настоящата инстанция.

В съдебно заседание, въззиваемият Община – гр. Плевен чрез процесуалния си представител – юрк. К. Ц. моли, да бъде потвърдено изцяло първоинстанционното решение, като правилно и законосъобразно. Претендира направените разноски за настоящата инстанция.

Окръжният съд, като прецени доводите, изложени в жалбата и доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа страна:

Въззивната жалба е подадена в законоустановения срок от активно легитимирана страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно нормата на чл. 269 от ГПК, въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

Обжалваното първоинстанционно решение е валидно, тъй като не е постановено в нарушение на правни норми, които регламентират условията за валидност на решенията – постановено е от съд с правораздавателна власт по спора, в законен състав, в необходимата форма и с определеното съдържание.

Предметът на настоящето производство обхваща решението изцяло.

Въззивната инстанция приема, че решението в обжалваната част е допустимо, тъй като са били налице положителните предпоставки и са липсвали отрицателните за предявяване на исковата молба, а съдът се е произнесъл именно по исковата молба с която е бил сезиран, поради което няма произнасяне в повече от поисканото.

По отношение на възприетата от районния съд фактическа обстановка следва да се посочи, че въззивният съд е обвързан от онези фактически изводи, за които във въззивната жалба и отговора към нея липсват оплаквания, т. е. настоящата инстанция не може да приеме за установена различна фактическа обстановка без нарочни възражения в този смисъл от страна на жалбоподателя и/или въззиваемата страна.

В същност в жалбата няма твърдения за неправилно изяснени факти, а основните оплаквания са за тяхното правно тълкуване. Окръжният съд споделя изцяло възприетата от РС-Плевен фактическа обстановка, която накратко е следната:

На 25.08.2021г. въззиваемото „ЗЕАД “Булстрад Виена Иншурънс Груп” ЕАД е сключена имуществена застраховка “Булстрад Каско Стандарт” с „Райфайзен Лизинг България” ЕООД - клон Плевен, в качеството на застрахован/застраховащ лизингодател, по силата на която застраховали за всички рискове по раздел „Каско”, клауза „Пълно Каско”, фабрично нов лек автомобил марка “SEAT”, модел “CUPRA FORMENTOR MY21”, рама № ***, със 1 срок на действие на застраховката за периода от 13.00 ч. на 25.08.2021г. до 23.59 ч. на 24.08.2027г., по полица № 4704210500002159/25.08.2021г. Застрахован лизингополучател по полицата е Г. Г. М. от град Плевен.

На 01.11.2021г. в град Плевен, в ж.к.„Дружба”, на бул.”Александър

Малинов”, край автосервиз на „Пежо”, Е. Н. М. от гр.Плевен, като водач на застрахования автомобил, движейки се по пътното платно е преминала през ръб на необезопасена шахта, находяща се на пътното платно, стопанисвано от Община Плевен, при което са причинени материални щети по автомобила, а именно: увредена предна лява гума. След реализираното ПТП автомобилът е могъл да се придвижва на собствен ход, поради което мястото на ПТП не е било посетено от органите на МВР и Протокол за ПТП не е съставен.

Съгласно т.6 от глава III на раздел „Каско” от Общите условия на застрахователя, които са неразделна част от застрахователния договор, при щети настъпили от ПТП или в паркирано състояние, когато съгласно действащата нормативна уредба, компетентните органи не посещават мястото на събитието застрахователят обезщетява до две застрахователни събития в срока на действие на застраховката, довели до щети по външните корпусни детайли /броя, калник, врата, преден/заден капак, панел, страница и таван - т.6.2.1, а съгласно т.6.3 за щети по гуми и джанти и декоративните тасове на автомобила, когато уврежданията са в резултат на преминаване през дупки и неравности на пътното платно, застрахователят може да обезщети до две гуми и/или джанти и/или тасове при представени писмени свидетелски показания 2 на лице, различно от застрахования или упълномощения водач на МПС. За настъпилото застрахователно събитие, въз основа на заявление от 01.11.2021г. от Е. Н. М., е образувана застрахователна преписка /щета/ №470421212156664 /референтен №50-06000-1739/21/ по описа на „ЗЕАД “Булстрад Виена Иншурънс Груп”” ЕАД, като застрахованият е избрал да бъде обезщетен по калкулация на застрахователната компания. Стойността на щетите по увредените детайли на застрахования автомобил е в размер на сумата от 299.96 лева, която заплатили с преводно нареждане на 05.11.2021г. на застрахования лизингополучател Г. Г. М..

Въз основа на така изяснените факти, правилни и изцяло обосновани на събраните по делото доказателства са и правните изводи на РС-Плевен.

Дружеството ищец е активно легитимирано, предвид нормата на чл.410 ал.1 т.1 от Кодекса за застраховането , регламентираща, че след изплащане на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу лицето, причинило вредите със своето действие или бездействие, а съгласно чл.410 ал.1 т.3 от Кодекса за застраховането срещу

собственика на вещта и лицето, което е било длъжно да упражнява надзор върху вещта, причинила вреди на застрахования по чл.50 от Закона за задълженията и договорите.

Бул."Александър Малинов", на който е станало произшествието, е част от пътната мрежа на гр.Плевен и се явява местен по смисъла на чл.3 ал.3 от Закона за пътищата и като такъв, е публична собственост на Община Плевен, съобразно чл.8, ал.3 от същия закон. Освен това, съгласно §7, т.4 от ПЗР на ЗМСМА, Община Плевен е собственик на общинските пътища и улици на територията на град Плевен, а съгласно чл.50 от ЗЗД, за вредите, произлезли от каквито и да е вещи, отговарят солидарно собственикът и лицето, под чийто надзор те се намират. Съгласно разпоредбата на чл.31 от Закона за пътищата изграждането, ремонтът и поддържането на общинските пътища се осъществяват от общините. От тези разпоредби следва и ангажирането на Община Плевен, като ответник в производството.

Тъй като е надлежно установено, от свидетелските показания и от заключението на съдебно-техническата експертиза по делото, че ПТП е настъпило на общински път – част от уличната мрежа на гр.Плевен, след удар във шахта на водопроводната инсталация, по която имало следи от ремонт-асфалтиране, а около самата шахта била образувана огромна издатина, така че, може да среже автомобилна гума, като самата шахта представлява „пътно съоръжение" по смисъла на §1, т.3 от ДР на ЗП, поради което е основен елемент на пътя, то и правилно РС-Плевен е приел, че следва да се ангажира нейната отговорност. Съгласно чл.19 ал.1 т.2 и чл.31 от ЗП, общината е задължена да осъществява поддръжката на пътя в състояние, годно за обичайното и безопасно преминаване на пътни-превозни средства в случай на съществуваща опасност. Разпоредбата на чл.13 ал.1 ЗДвП дава регламентация, че е необходимо съответното място да бъде обозначено със знак или друго средство за сигнализиране. Не се установява в случая това да е сторено от ответната община.

Същевременно вещото лице установява, че размера на щетата е равен на изплатеното от застрахователя обезщетение.

Налице е и писмена покана от застрахователното дружество към Община Плевен за доброволно възстановяване на тази сума.

Ето защо и правилно е уважен главния иск по делото при наличие на

всички законови предпоставки.

Също така правилно е уважен и обратния иск.

Разпоредбата на чл. 19, ал. 1, т. 4 б. "б" от Закона за водите, определя като част от водностопанските системи и съоръжения: уличните канализационни мрежи и дъждоприемните шахти в урбанизираните територии и отвеждащите канализационни колектори с прилежащите им съоръжения и пречиствателните станции и съоръженията за отпадъчни води, които обслужват потребителите на територията на общината, с изключение на държавните, за публична общинска собственост. Собствениците на водностопанските системи са длъжни да осигуряват поддържането им в техническа изправност- чл. 141 от с. з., а поради значимостта на обществените отношения, контролът върху дейностите по изграждането, поддържането и правилната експлоатация на канализационните мрежи и водностопанските системи по чл. 19, т. 4 е на кмета на общината- чл. 191 от с. з.

Същевременно законът установява монопол за извършване на дейностите по стопанисване, поддържане и експлоатация на ВиК системите и съоръженията, както и за предоставяне на ВиК услуги на потребителите срещу заплащане- чл. 198 о от Закона за водите. Тези дейности могат да бъдат извършвани само от точно определени правни субекти - ВиК оператори по реда на Закона за водите и на Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги. Операторът, който разполага с монополно положение за обособената територия, по силата на чл. 198о и сл. от Закона за водите е длъжен да извършва дейностите по стопанисване, поддържане и експлоатация на ВиК системите и съоръженията, както и предоставянето на ВиК услуги на потребителите от обособената територия. Съобразно разпоредбата на чл. 126, ал. 1 от Закона за водите лицата, които осъществяват експлоатацията на канализационните мрежи и пречиствателните съоръжения, са длъжни да ги поддържат в техническа и експлоатационна изправност и да осигуряват непрекъснато нормалната им експлоатация. Възлагането на дейностите по чл. 198 о ал. 1 от Закона за водите се извършва с договора чл. 198п ал. 1, в който съгласно ал. 5, т. 1 и т. 2 се определят обхватът на дейностите и отговорностите на В и К оператора по предоставянето на В и К услуги и задълженията на В и К оператора по експлоатацията, поддръжката и

реконструкцията на В и К системите и съоръженията.

Според чл. 1 от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги, В и К услугите, както и дейностите по изграждането, поддържането и експлоатацията на водоснабдителните и канализационните системи, включително на пречиствателните станции и другите съоръжения, се извършват от експлоатационните предприятия за водоснабдителни и канализационни услуги, наричани "В и К оператори".

Разпоредбите на чл. 47, ал. 2, т. 2, вр. чл. 42, ал. 1, т. 2 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи, възлагат на оператора на В и К услуги да поддържа водоснабдителната и канализационната система в съответствие с техническите изисквания, с изискванията за безопасност при работа и с изискванията за опазване на околната среда, респ. поддръжката и отстраняването на повредите на частите от водоснабдителните и канализационни системи, намиращи се извън частните имоти, на оператора на В и К услуги.

В конкретния случай несъмнено ответникът по насрещния иск – „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД-Плевен е ВиК дружество оператор покриващо територията на гр.Плевен и като такова следва да осъществява изграждането и поддържането на техническа и експлоатационна изправност на водостопанските системи в това число и на уличните шахти. Като част от тази канализационна система и процесната шахта следва да бъде поддържана и ремонтирана, като съответните аварии се отстраняват от ВиК ЕООД Плевен. Очевидно това не е сторено, което на свой ред ангажира отговорността на дружеството за заплащане на обезщетение за причинените вреди.

Предвид изложеното Окръжният съд приема, че обжалваното Решение на Плевенски районен съд, е валидно, допустимо и обосновано на доказателствата по делото в съответствие с разпоредбите на Закона, липсват основания за неговото изменение или отмяна и поради това следва да бъде потвърдено. С оглед подробността и обстоятелствеността на изложените към първоинстанционното решение мотиви въззивната инстанция препраща и към тях на основание чл.272 от ГПК.

При този изход на процеса следва на осн. чл.78 ал.1 от ГПК

„Водоснабдяване и канализация“ ЕООД-Плевен да бъде осъдено да заплати деловодни разноски за настоящата инстанция, както следва: на „ЗЕАД “Булстрад Виена Иншурънс Груп” ЕАД сумата от 400лв. –адвокатско възнаграждение, а на Община гр.Плевен – 50лв. възнаграждение за юрисконсулт.

С оглед всичко гореизложено, Окръжният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 4/03.01.2023 г., постановено по гр. дело № 1831/2022 г. по описа на Плевенски районен съд, като **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА на на осн. чл.78 ал.1 от ГПК „ВОДОСНАБДЯВАНЕ И КАНАЛИЗАЦИЯ“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр.Плевен, ул.*** **ДА ЗАПЛАТИ** на „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ЕДНОЛИЧНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО “БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП” ЕАД, ЕИК *** сумата от 400лв. –адвокатско възнаграждение за настоящата инстанция.

ОСЪЖДА на на осн. чл.78 ал.1 от ГПК „ВОДОСНАБДЯВАНЕ И КАНАЛИЗАЦИЯ“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр.Плевен, ул.*** **ДА ЗАПЛАТИ** на Община Плевен, с адрес гр.Плевен, ***, ЕИК *** разноски по делото в размер 50лв. за настоящата инстанция.

Решението не подлежи на касационно обжалване на осн. чл. 280, ал. 3, т. 1 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____